

U S T A W A

z dnia 28 czerwca 2012 r.

o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2019 r.
poz. 580, 730,
2020.

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady spłaty przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad niezaspokojonych przez wykonawcę należności głównych przedsiębiorcy, który zawarł umowę z wykonawcą w związku z realizacją zamówienia publicznego na roboty budowlane udzielonego przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, wyłącznie za zrealizowane i odebrane prace, zwanych dalej „należnościami”.

2. Przepisy ustawy nie mają zastosowania do należności, które mogą być zaspokojone na podstawie art. 647¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80).

Art. 2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zwany dalej „Generalnym Dyrektorem”, spłaca należności do wysokości równej kwocie zabezpieczenia, o którym mowa w [art. 147 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 i 2215 oraz z 2019 r. poz. 53)] <**art. 449 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019)**> – ze środków pochodzących z Krajowego Funduszu Drogowego.

Zmiana w art. 2
wejdzie w życie z
dn. 1.01.2021 r.
(Dz. U. z 2019 r.
poz. 2020).

[**Art. 3.** Przepisy ustawy stosuje się do zamówień publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, których przedmiotem są roboty budowlane w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, 1276, 1496, 1669 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 51), co do których Generalny Dyrektor wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia lub udzielił zamówienia przed dniem wejścia w życie ustawy, o ile zabezpieczenie, o którym mowa w art. 147 ustawy z dnia

29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, nie zostało zwrócone wykonawcy zgodnie z art. 151 tej ustawy.]

<Art. 3. Przepisy ustawy stosuje się do zamówień publicznych w rozumieniu art. 7 pkt 32 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, których przedmiotem są roboty budowlane w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, 1309, 1524, 1696, 1712 i 1815), co do których Generalny Dyrektor wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia lub udzielił zamówienia przed dniem wejścia w życie ustawy, o ile zabezpieczenie, o którym mowa w art. 449 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, nie zostało zwrócone wykonawcy zgodnie z art. 453 tej ustawy.>

Nowe brzmienie art. 3 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 2020).

Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca:
 - a) przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212) oraz
 - b) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, nieprowadzącą działalności gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
 - c) przedsiębiorcę z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę, oraz

- d) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadzącą działalności gospodarczej, oferującą lub świadczącą usługę

– który zawarł umowę z wykonawcą udzielonego zamówienia publicznego;

- 2) wykonawca – wykonawcę w rozumieniu [art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych] **<art. 7 pkt 30 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych>** oraz każdy z podmiotów, które wspólnie ubiegają się o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem są roboty budowlane w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Zmiana w pkt 2 w art. 4 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 2020).

Art. 5. 1. Przedsiębiorca może zgłosić Generalnemu Dyrektorowi należność, która przysługuje mu od wykonawcy:

- 1) który zalega z zapłatą za zrealizowane i odebrane prace co najmniej 30 dni albo
- 2) wobec którego ogłoszono upadłość albo sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.¹⁾) albo wobec którego otwarto postępowanie restrukturyzacyjne.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w formie pisemnej. Do zgłoszenia dołącza się:

- 1) pisemne oświadczenie wykonawcy o uznaniu należności przedsiębiorcy albo
- 2) kopie:
 - a) doręzonego wykonawcy wezwania do zapłaty należności, którego termin upłynął bezskutecznie,
 - b) pozwu wniesionego przeciwko wykonawcy o zapłatę należności albo zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym,
 - c) umowy zawartej między wykonawcą a przedsiębiorcą.

3. Po dokonaniu weryfikacji zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor może ogłosić, a w przypadku gdy zgłoszone należności przekroczą 3% wartości zamówienia publicznego ogłasza, w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2491, z 2018 r. poz. 398, 685, 1544 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 55, 60 i 326.

o otwarciu 21-dniowego terminu na dokonywanie zgłoszeń. Po upływie tego terminu Generalny Dyrektor sporządza listę przedsiębiorców spełniających warunki, o których mowa w ust. 2 i art. 8, i zawiadamia przedsiębiorców o umieszczeniu ich na liście.

4. W przypadku gdy kwota określona w art. 2 nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich należności umieszczonych na liście, o której mowa w ust. 3, kwoty, w jakiej należności te mogą być zaspokojone, są ustalane proporcjonalnie do wysokości każdej z nich.

Art. 6. Przedsiębiorcom umieszczonym na liście, o której mowa w art. 5 ust. 3, na poczet należności jest wypłacana zaliczka, niezwłocznie po doręczeniu przez nich:

- 1) nieprawomocnego orzeczenia sądu zasądzającego należność albo
- 2) spisu wierzycieli, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, obejmującego należność – w wysokości nie większej jednak niż 50% kwoty należności lub kwoty ustalonej zgodnie z art. 5 ust. 4.

Art. 7. 1. Przedsiębiorcom umieszczonym na liście, o której mowa w art. 5 ust. 3, jest wypłacana kwota należności lub kwota ustalona zgodnie z art. 5 ust. 4, pomniejszona o kwotę zaliczki, po doręczeniu przez nich:

- 1) prawomocnego orzeczenia sądu albo
- 2) ugody zawartej przed sądem w sprawie między przedsiębiorcą i wykonawcą, opatrzonej klauzulą wykonalności, albo
- 3) listy wierzytelności pod warunkiem niezłożenia w stosunku do danej wierzytelności sprzeciwu, o którym mowa w art. 256 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, lub zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, albo
- 4) spisu wierzytelności pod warunkiem niezłożenia zastrzeżeń, o których mowa w art. 90 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243 i 326), lub sprzeciwu, o którym mowa w art. 91 tej ustawy, lub zatwierdzonego przez sędziego-komisarza spisu wierzytelności – obejmujących należność.

[2. Na wniosek przedsiębiorcy złożony po upływie 30 dni od dnia obwieszczenia w Centralnym Rejestrze Restrukturyzacji i Upadłości, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, o przekazaniu listy wierzytelności

**Nowe brzmienie
ust. 2 w art. 7
wejdzie w życie z
dn. 1.12.2020 r.
(Dz. U. z 2019 r.
poz. 55).**

lub spisu wierzytelności sędziemu-komisarzowi, sędzia-komisarz, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia wniosku, udzieli pisemnej informacji, czy wobec wierzytelności stanowiącej przedmiot wniosku zgłoszono sprzeciw lub zastrzeżenie.]

<2. Na wniosek przedsiębiorcy złożony po upływie 30 dni od dnia obwieszczenia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych o przekazaniu listy wierzytelności lub spisu wierzytelności sędziemu-komisarzowi, sędzia-komisarz, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia wniosku, udzieli pisemnej informacji, czy wobec wierzytelności stanowiącej przedmiot wniosku zgłoszono sprzeciw lub zastrzeżenie.>

3. Jeżeli przedsiębiorca wykonywał prace związane z realizacją zamówienia publicznego na roboty budowlane przy pomocy innych podmiotów, do dokumentu, o którym mowa w ust. 1, dołącza oświadczenie, że nie zalega wobec tych podmiotów z zapłatą za zrealizowane i odebrane prace albo, że zaliczka, o której mowa w art. 6, została przekazana na zaspokojenie roszczeń tych podmiotów.

Art. 8. 1. Do dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 i art. 7 ust. 1, przedsiębiorca dołącza oświadczenie, iż należności wymienione w tych dokumentach wynikają ze zrealizowanych i odebranych prac związanych z realizacją zamówienia publicznego oraz że nie są objęte gwarancją udzieloną przez wykonawcę lub nie zostały zaspokojone.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i art. 7 ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie nieprawdziwego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. W przypadku przedsiębiorcy będącego osobą prawną, oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i art. 7 ust. 3, składa osoba uprawniona do reprezentowania takiego przedsiębiorcy.

Art. 9. W przypadku gdy kwota należności umieszczonych na liście, o której mowa w art. 5 ust. 3, jest mniejsza niż kwota zabezpieczenia, o którym mowa w [art. 147 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych] **<art. 449 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych>**,

**Zmiana w art. 9
wejdzie w życie z
dn. 1.01.2021 r.
(Dz. U. z 2019 r.
poz. 2020).**

Generalny Dyrektor może ponownie sporządzić listę przedsiębiorców, o której mowa w art. 5 ust. 3. Przepisy art. 5–8 stosuje się.

Art. 10. 1. W przypadku ogłoszenia upadłości wykonawcy lub otwarcia wobec niego postępowania restrukturyzacyjnego Generalny Dyrektor zawiadamia sędziego-komisarza o przedsiębiorcach, którym wypłacono należności, oraz o ich wysokości.

2. W przypadku niezaspokojenia należności na podstawie przepisów ustawy podlegają one zaspokojeniu z majątku wykonawcy.

Art. 11. 1. Generalnemu Dyrektorowi przysługuje wobec wykonawcy roszczenie o zwrot środków wypłaconych na podstawie ustawy.

2. Generalnemu Dyrektorowi przysługuje wobec przedsiębiorcy roszczenie o zwrot zaliczki, o której mowa w art. 6, w przypadku gdy należność nie została potwierdzona dokumentami określonymi w art. 7 ust. 1 i oświadczeniem określonym w art. 7 ust. 3.

3. Kwoty odzyskane zgodnie z ust. 1 i 2 Generalny Dyrektor przekazuje niezwłocznie na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.

Art. 12. Jeżeli zabezpieczenie, o którym mowa w [art. 147 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych] **<art. 449 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych>**, zostało wniesione w pieniądzu, nie wchodzi w skład masy upadłości, w przypadku gdy upadłość wykonawcy ogłoszono po dniu wejścia w życie ustawy.

Zmiana w art. 12
wejdzie w życie z
dn. 1.01.2021 r.
(Dz. U. z 2019 r.
poz. 2020).

Art. 12a. 1. Generalny Dyrektor, realizując zadania określone w ustawie, wykonuje obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.²⁾), przy pierwszej czynności skierowanej do wykonawcy lub przedsiębiorcy, chyba że posiadają oni te informacje, a ich zakres lub treść nie uległy zmianie.

2. Wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r.

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), nie wpływa na prawa i obowiązki Generalnego Dyrektora wynikające z ustawy, w tym na dokonywanie weryfikacji, o której mowa w art. 5 ust. 3, wypłatę kwot, o których mowa w art. 7 ust. 1, oraz prawo do roszczeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2.

Art. 13. 1. W zakresie niezbędnym do przeznaczania, zgodnie z art. 2, środków Krajowego Funduszu Drogowego na spłaty należności oraz w zakresie niezbędnym do przekazywania, zgodnie z art. 11 ust. 3, odzyskanych kwot, Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje projekt zmiany planu finansowego Krajowego Funduszu Drogowego, o którym mowa w art. 39n ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2014 i 2244), na rok 2012, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Projekt zmiany planu, o którym mowa w ust. 1, podlega, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy:

- 1) uzgodnieniu z:
 - a) ministrem właściwym do spraw transportu,
 - b) ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w zakresie finansowym;
- 2) zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie środków przeznaczonych na realizację inwestycji finansowanych z programów operacyjnych ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.³⁾).

3. Przepis art. 39n ust. 5 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym stosuje się odpowiednio.

Art. 14. Przepisy ustawy stosuje się także do wykonawców, w stosunku do których przesłanki określone w art. 5 ust. 1 nastąpiły przed dniem wejścia w życie ustawy.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669, 1693, 2245, 2354 i 2500 oraz z 2019 r. poz. 303 i 326.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁴⁾.

⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 3 sierpnia 2012 r.